

Báthory András

Ecsedi **Báthori András** (†1534) (IV. András) tárnokmester (1527–1534), szatmári és szabolesi főispán, a mohácsi csatában a nyírségi csapatok parancsnoka volt. Az 1495-ben elhunyt ecsedi Báthori András (?–1495) fiaként született, aki a várnai csatában 1444-ben elhunyt ecsedi Báthori István országbíró fia volt.



1511. februárjától 1519. április 5-ig a szabolesi ispán tisztét viselte, amikor a király elvette tőle és Várdai Mihálynak adta, aki vagy nem foglalta el azt, vagy csak nagyon rövid ideig töltötte be, mert a tisztséget 1520. október 22-én már somlyói Báthory István viselte. 1521-ben a Nándorfehérvár felmentésére küldött naszádflootta kapitánya. Báthory András volt egyedül a somogyi ispán 1522-ben, majd 1523–24-ben somlyói Báthory Istvánnal közösen.

Mohács után részt vállalt a Szapolyai-kormányzatban, mint tárnokmester, János királytól birtokadományban is részesült, de később Ferdinánd királlyal Szapolyai János birtokaiból adományoztatott magának testvéreivel, István nádorral és György főlovászmesterrel együtt.

1521-ben Bátán állomásozott a Nándorfehérvár felmentésére küldött naszádflootta, s ott várta a királyt. Báthory volt a parancsnok. Erről Szerémi György így emlékezik meg: „Midőn megjöttünk Bátára, ahol megjelent a mi urunk Jézus Krisztus vére, az én uram, Báthory András kapitány elment a Vérhez, hogy elnyerje a keresztes búcsút, s ott megvárja Lajos királyt.” Még szeptember 13-án is Bátán tartózkodott, mert ekkor két levelet is írt Bátáról Báthory István nádornak.